

رسول الإسلام محمد صلى الله عليه

وسلم (للحرمين و الجمعية)

**Die BoodsAPPER van die Islam,
Mohammed (vrede en seëninge
van God op hom).**

Die Boodskapper van die Islam, Mohammed (vrede en seëninge van God op hom).

Die Wetenskaplike Komitee van die Presidensie vir Godsdienstige Sake by die Groot Moskee en die Profetiese Moskee

Die Profeet van Islam, Moegammed (vrede sy met hom)

Die Wetenskaplike Komitee van die Presidensie van Godsdienssake by die Heilige Moskee en die Profeet se Moskee.

In die Naam van Allah, die Barmhartige, die Genadige. 'n Kort oorsig van die Profeet van Islam, Moegammad (vrede sy met hom), waarin ek sy naam, afkoms, land en huwelik verduidelik, asook sy boodskap, dit waartoe hy opgeroep het, die tekens van sy profeetskap, sy wetgewing (Shari'ah), en die houding van sy teenstanders teenoor hom.

1- Sy naam, sy afkoms, en die dorp waarin hy gebore is en grootgeword het.

Die Profeet van Islam is Moegammed, seun van Abdoellah, seun van Abdoel-Moettalib, seun van Haashim, uit die nageslag van Ismael, seun van Abraham (vrede sy met hulle).

En dit is omdat die Profeet van Allah, Abraham (vrede sy met hom), vanaf die land van Palestina na Makkah gekom het saam met sy vrou Haajar en sy seun Ismael, wat nog 'n baba was. Hy het hulle in

Makkah laat woon op bevel van God die Almagtige. Toe die seun grootgeword het, het die Profeet Abraham na Makkah gekom en hy en sy seun Ismael het die Ka'bah (die Heilige Huis) gebou. Mense het meer geword rondom die Heilige Huis, en Makkah het 'n bestemming geword vir die aanbidders van die Here van die Wêreld wat die Hajj wou uitvoer. Mense het vir eeue lank voortgegaan om God te aanbid en Sy eenheid te verklaar volgens die godsdiens van Abraham.

Daarna het die afwyking (van die ware pad) plaasgevind, en die Arabiese Skiereiland het dieselfde geword as die res van die wêreld se lande. Dinge van die heidendom het algemeen geword, soos die aanbidding van afgode, die lewendige begrawe van dogters, die onderdrukking van vroue, die vertel van leuens, die drink van wyn, die pleeg van sedeloosheid, die eet van die weeskind se besittings en die neem van rente...

In hierdie plek en in hierdie omgewing is die Profeet van Islam, Moegammad seun van Abdoellah, uit die nageslag van Ismael seun van Abraham (vrede sy met hulle), in die jaar 571 n.C gebore. Sy vader is voor sy geboorte oorlede, en sy moeder is in sy sesde jaar oorlede. Sy oom, Aboe Taalib, het hom versorg, en hy het as 'n weeskind en in armoede geleef. Hy het geëet en sy lewensonderhoud verdien deur die werk van sy eie hande.

2- Die geseënde huwelik met die geseënde dame.

Toe hy vyf-en-twintig jaar oud was, het hy getrou met 'n dame van die vroue van Makkah, en sy was Gadijah dogter van Goeweilid (mag God tevrede wees met haar). Hy is geseën met vier dogters en twee seuns uit haar, maar sy seuns is in hul kinderjare oorlede. Sy behandeling met sy vrou en sy gesin was uiters liefdevol en vriendelik. Daarom het sy vrou Gadijah hom met 'n groot liefde liefgehad, en hy het dieselfde liefde aan haar teruggegee. Hy het haar nie vergeet nie, selfs nie jare na haar dood nie; hy was gewoon daaraan om 'n skaap te slag en dit onder die vriendinne van Gadijah te verdeel as eerbetoen aan hulle, uit goedhartigheid teenoor haar en om haar liefde in ere te hou.

3- Die begin van die Openbaring.

Die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) het van kleins af 'n uitstekende karakter gehad vandat God hom geskape het. Sy mense was gewoon daaraan om hom "Die Waarheidsgetroue" en "Die Betroubare" (As-Saadiq Al-Amin) te noem. Hy het saam met hulle aan edele take deelgeneem, maar hy het die dinge van die heidendom waarin hulle was, gehaat en nie daaraan deelgeneem nie.

Toe hy veertig jaar oud geword het terwyl hy in Makkah was, het God hom gekies om 'n

boodskapper te wees. Die engel Gabriël (vrede sy met hom) het na hom gekom met die begin van die eerste hoofstuk wat uit die Koran geopenbaar is, naamlik die woorde van die Allerhoogste:

(اَفْرَأِ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2) اَفْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (3) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5))

"Lees in die Naam van jou Here wat geskep het."

"Hy het die mens uit 'n bloedklont geskep."

"Lees, en jou Here is die Allergeëerde."

"Wat deur middel van die pen onderrig het."

"Hy het die mens geleer wat hy nie geweet het nie."

[Soerah Al-'Alaq: 1-5]

Hy het na sy vrou Gadijah (mag God tevrede wees met haar) gegaan terwyl sy hart gebewe het. Hy het die nuus aan haar vertel en sy het hom gerusgestel. Sy het hom na haar neef, Waraqah bin Noufal, geneem, hy het 'n Christen geword en die Torah en die Evangelie gelees. Gadijah sê toe vir hom: "O my neef, luister na jou broerskind." Waraqah vra toe vir hom: "O my broerskind, wat sien jy?" Die Boodskapper van God (vrede sy met hom) het hom vertel wat hy gesien het. Toe sê Waraqah vir hom:

"(Dit is dieselfde engel wat God na Moses gestuur het. Ek wens ek was jonk en sterk; ek wens ek kon lewe wanneer jou mense jou gaan verdryf.) Die Boodskapper van God (vrede sy met hom) vra toe:

'Gaan hulle my dan verdryf?' Hy antwoord: 'Ja, geen man het nog ooit gekom met dit wat jy gebring het sonder dat hy vyandigheid ervaar het nie. As ek daardie dag van jou sou beleef, sal ek jou met kragtige hulp ondersteun.')

In Makkah het die openbaring van die Koran aan hom vervolg. Gabriël (vrede sy met hom) het dit van die Here van die Wêreld afgebring, net soos hy ook vir hom die besonderhede van die boodskap gebring het.

Hy het aangehou om sy mense na Islam uit te nooi, maar sy mense het hom verwerp en hom teengestaan. Hulle het vir hom geld en koningskap aangebied in ruil daarvoor dat hy sy boodskap laat vaar, maar hy het dit alles geweier. Hulle het vir hom gesê, net soos die leiers vir die boodskappers voor hom gesê het: "Towenaar, leuenaar, vervalser." Hulle het dit vir hom moeilik gemaak, sy edele liggaam aangeval en sy volgelinge vervolg.

Die Profeet (vrede sy met hom) het in Makkah aangehou om mense na God uit te nooi. Hy het die Hajj-seisoen en die Arabiere se seisoenale markte besoek, waar hy mense ontmoet het en Islam aan hulle bekendgestel het. Hy het hulle nie met wêreldse dinge of mag probeer lok nie, en hy het hulle nie met 'n swaard gedreig nie; hy het geen wêreldse gesag gehad nie en was ook nie 'n koning nie. Aan die begin van sy boodskap het hy 'n uitdaging gerig dat hulle met iets soortgelyks as die

groot Koran moes kom, en hy het aangehou om sy teenstanders daarmee uit te daag. Diegene wat geglo het, het sy edele Metgeselle (mag God tevrede wees met hulle almal) geword.

In Makkah het God hom geëer met 'n groot teken, naamlik die Nagreis (Isra) na Jerusalem, en daarna die Hemelvaart (Mi'raj). Dit is bekend dat God die Profeet Elia en die Messias (vrede sy met hulle) na die hemel opgeneem het, soos dit ook by die Moslems en die Christene genoem word.

Die Profeet (vrede sy met hom) het die bevel van God ontvang terwyl hy in die hemel was om die gebed te verricht. Dit is dieselfde gebed wat Moslems vyf keer per dag doen. In Makkah het daar ook 'n ander groot wonderwerk plaasgevind, naamlik die kloof van die maan (in twee dele), totdat selfs die ongelowiges dit gesien het.

Die ongelowiges van die Qoeraisj het elke moontlike manier gebruik om mense van hom weg te hou; hulle het dit gedoen om teen hom saam te sweer en om mense teen hom op te hits. Hulle was koppig en het aanhoudend vir wonderwerke gevra, en hulle het die hulp van die Jode ingeroep om vir hulle argumente te gee wat hulle kon help om met hom te redeneer en mense van hom af weg te dryf.

Toe die vervolging van die ongelowiges van die Qoeraisj teen die gelowiges voortduur, het die Profeet (vrede sy met hom) hulle toestemming gegee om na Abessinië (Ethiopië) te trek. Die

Profeet (vrede sy met hom) het vir hulle gesê: "Daar is 'n regverdigde koning by wie niemand onderdruk word nie." Hy was 'n Christelike koning. Twee groepe van hulle het na Abessinië getrek. Toe die immigrante in Abessinië aankom, het hulle die godsdiens wat die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) gebring het aan Koning Negus verduidelik. Hy het Islam aanvaar en gesê: "Dit, by God, en dit wat Moses (vrede sy met hom) gebring het, kom uit dieselfde bron van lig." Intussen het die lyding wat sy mense hom en sy metgeselle aangedoen het, voortgegaan.

Onder die mense wat gedurende die seisoen geglo het, was 'n groep wat van Medina gekom het. Hulle het trou aan hom beloof vir Islam en belowe om hom te help as hy na hulle stad sou trek, wat destyds (Yathrib) genoem is. Hy het toe vir diegene wat nog in Makkah was, toestemming gegee om na Medina te trek. Hulle het getrek en Islam het in Medina versprei, totdat daar byna geen huis was waar Islam nie ingegaan het nie.

Nadat die Profeet (vrede sy met hom) dertien jaar in Makkah deurgebring het om mense na God uit te nooi, het God hom toestemming gegee om na Medina te trek. Hy het getrek en voortgegaan om die boodskap van God te verkondig. Daar het die wette van Islam een vir een begin neerkom. Hy het ook begin om boodskappers met briewe na die hoofde van stamme en konings te stuur om hulle na

Islam uit te nooi. Onder diegene aan wie hy briewe gestuur het, was die koning van die Romeine, die koning van die Perse en die koning van Egipte.

In Medina was daar 'n sonsverduistering en die mense was baie bang. Dit het toevallig gebeur op dieselfde dag wat Ibrahim, die seun van die Profeet (vrede sy met hom), oorlede is. Die mense het gesê: "Die son is verduister as gevolg van die dood van Ibrahim." Maar die Profeet (vrede sy met hom) het gesê:

(إن الشمس والقمر لا يكسفان لموت أحد، ولا لحياته، ولكنهما من آيات الله، يخوف الله بهما عباده)،

"(Die son en die maan verduister nie as gevolg van die dood van enige iemand of sy geboorte nie, maar hulle is tekens van die tekens van God, waarmee God Sy dienaars waarsku.)"¹

As die Profeet (vrede sy met hom) 'n leuenaar of 'n bedrieër was, sou hy die geleentheid gebruik het om die mense bang te maak sodat hulle hom nie sou ignoreer nie. Hy sou gesê het dat die son verduister het omdat sy seun dood is, en gevra het: "Wat sal dan gebeur met diegene wat sê ek lieg?"

En die Here het die Profeet (vrede sy met hom) mooi gemaak met die volmaaktheid van goeie maniere (karakter), en God het hom beskryf met Sy woorde:

¹ Sahih Muslim (901)

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)

"En voorwaar, jy beskik oor 'n uitnemende karakter."

[Surah Al-Qalam: 4]

Hy het elke goeie eienskap gehad, soos eerlikheid, opregtheid, moed, regverdigheid en betroubaarheid, selfs teenoor sy vyande. Hy was vrygewig en was lief daarvoor om aalmoese te gee aan die armes, behoeftiges, weduwees en mense in nood. Hy was gretig dat mense gelei moes word, en hy was genadig en nederig teenoor hulle. Dit was so erg dat wanneer 'n vreemdeling die Profeet (vrede sy met hom) kom soek het terwyl hy tussen sy metgeselle gesit het, hy hom nie kon uitken nie en moes vra: "Wie van julle is Moegammed?"

Sy lewensverhaal was 'n toonbeeld van volmaaktheid en edelheid in sy optrede teenoor almal: die vyand en die vriend, die familielid en die vreemdeling, die grootmens en die kind, die man en die vrou, en selfs die diere en die voëls.

Toe God die godsdiens vir hom voltooi het, en die Profeet (vrede sy met hom) die boodskap op die beste manier moontlik oorgedra het, is hy oorlede op die ouderdom van drie-en-sestig jaar. Hiervan was veertig jaar voor sy profeetskap, en drie-en-twintig jaar as 'n profeet en boodskapper.

Hy is in die stad van die Profeet (Medina) begrawe (vrede sy met hom). Hy het geen geld of

rykdom as erfenis agtergelaat nie, behalwe sy wit muil waarop hy gery het, en 'n stuk grond wat hy as aalmoese (liefdadigheid) vir reisigers gegee het.¹

وهذه هي الترجمة إلى اللغة الأفريقانية البسيطة

Daar was baie mense wat Islam aanvaar het, hom geglo het en hom gevolg het. Meer as honderdduisend van sy metgeselle het saam met hom die "Afscheidshadj" (Hajj al-Wada') gedoen; dit was ongeveer drie maande voor sy dood. Dit is dalk een van die geheime waarom sy godsdien bewaar gebly en so versprei het. Sy metgeselle, wat hy met die waardes en beginsels van Islam opgevoed het, was van die beste mense wat betref regverdigheid, nederigheid, vroomheid, lojaliteit en opoffering vir hierdie groot godsdien waarin hulle geglo het.

Sy grootste metgeselle (mag God tevrede wees met hulle almal) in terme van geloof, kennis, daad, opregtheid, vrygewigheid, moed en vrygewigheid was: Abu Bakr as-Siddiq, Umar bin al-Khattab, Uthman bin Affan en Ali bin Abi Talib. Hulle was van die eerstes wat in hom geglo het. Hulle was die kaliewe (opvolgers) na hom wat die vlag van die godsdien gedra het. Hulle het geen van die eienskappe van profeetskap gehad nie, en hy het

¹ Sahih al-Bukhari (4461) 6/15

hulle nie met spesiale geheime bo die ander metgeselle uitgesonder nie.

En God het Sy boek wat hy gebring het, bewaar, asook sy tradisies (Sunnah), sy lewensverhaal, sy woorde en sy dade in die taal waarin hy gepraat het. Geen lewensverhaal in die geskiedenis is so goed bewaar soos syne (vrede sy met hom) nie. Trouens, dit is selfs aangeteken hoe hy geslaap, geëet, gedrink en gelag het.

En hoe hy sy gesin binne-in sy huis behandel het?

Al sy omstandighede is bewaar en opgeteken in sy lewensverhaal. Hy is 'n menslike boodskapper en het niks van die eienskappe van Godheid nie; hy het ook nie vir homself die mag om voordeel te bring of skade te voorkom nie.

4- Sy Boodskap

God het ver Moegammad (vrede sy met hom) gestuur nadat afgodery, ongeloof en onkunde oor die hele aarde versprei het. Daar was amper niemand op aarde wat God alleen aanbid het nie, behalwe vir 'n paar oorblywende mense van die Mense van die Boek. So het God Sy boodskapper Moegammad (vrede sy met hom) gestuur as die laaste van die profete en boodskappers. God het hom gestuur met leiding en die ware godsdiens vir die hele wêreld, om die mense uit die duisternis van afgode en onkunde na die lig van geloof te bring. Sy

boodskap voltooi die boodskappe van die profete wat voor hom gekom het.

Hy het opgeroep na alles waarna die profete en boodskappers (vrede sy met hulle) opgeroep het: Noag, Abraham, Moses, Salomo, Dawid en Jesus. Dit sluit in die geloof dat die Here God is, die Skepper, die Voorsiener, die Een wat lewe gee en laat sterf, die Heerser van die koninkryk. Hy is die Een wat alles bestuur, en Hy is die Genadige en Barmhartige. God is die Skepper van alles in die heelal, wat ons sien en wat ons nie sien nie, en alles behalwe God is een van Sy skepsele.

Hy het ook opgeroep om God alleen te aanbid en om op te hou om enigiets anders te aanbid. Hy het dit baie duidelik gemaak dat God Een is en geen vennote het in Sy aanbidding, Sy koninkryk, Sy skepping of Sy bestuur van die wêreld nie. Hy het verduidelik dat God nie gebore is nie en self nie kinders het nie, en dat daar niks is wat soos Hy is of met Hom vergelyk kan word nie. Hy het ook geleer dat God nie in Sy skepping woon of 'n liggaamlike vorm daarin aanneem nie.

Hy het opgeroep tot die geloof in die Goddelike boeke, soos die geskrifte van Abraham en Moses, die Torah, die Psalms en die Evangelie. Hy het ook opgeroep om in al die boodskappers (vrede sy met hulle) te glo, en het verklaar dat as iemand selfs net een profeet verwerp, daardie persoon eintlik al die profete verwerp.

Hy het vir al die mense die goeie nuus van God se barmhartigheid gebring. Hy het geleer dat God die Een is wat vir hulle op aarde sal sorg, en dat God die Barmhartige Here is. Hy alleen sal die skepping op die Oordeelsdag oordeel wanneer Hy almal uit hulle grafte opwek. Hy is die Een wat die gelowiges vir hulle goeie daade tien keer meer sal beloon, terwyl 'n slegte daad net volgens die daad gestraf word. Vir hulle is daar die ewige geluk in die hiernamaals, maar diegene wat nie glo nie en slegte daade doen, sal hulle straf in hierdie wêreld en in die hiernamaals kry.

In sy boodskap het die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) nie sy eie stam, sy land of sy eie edele persoon geprys nie. In die Heilige Koran word die name van die profete Noag, Abraham, Moses en Jesus (vrede sy met hulle) selfs meer genoem as sy eie naam. Sy moeder se naam en die name van sy vroue word nêrens in die Koran genoem nie, maar die naam van Moses se moeder word meer as een keer genoem, en die naam van Maria (vrede sy met haar) word vyf-en-dertig keer genoem.

Die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) is beskerm teen alles wat teen die godsdienste, die verstand of die natuurlike aanleg van die mens gaan, of wat deur goeie maniere verwerp word. Dit is omdat profete (vrede sy met hulle) beskerm is in dit wat hulle namens God oordra, en omdat dit hulle taak is om God se opdragte aan Sy dienaars te gee.

Die profete het geen eienskappe van Godheid nie; hulle is mense soos alle ander mense, maar God gee aan hulle Sy boodskappe deur openbaring.

Een van die grootste bewyse dat die boodskap van die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) 'n openbaring van God is, is dat dit vandag nog presies dieselfde bestaan as wat dit in sy lewe was. Meer as 'n miljard Moslems volg dit en voer die godsdienstige pligte uit, soos die gebed, die aalmoese, die vas en die bedevaart, sonder dat enigiets verander of vervals is.

5- Die tekens van sy profeetskap, die bewysmerke en die getuienis daarvan

God ondersteun die profete met tekens wat bewys dat hulle profete is, en Hy gee vir hulle bewyse wat getuig van hulle boodskap. God het vir elke profeet genoeg tekens gegee sodat mense in hulle kon glo. Die grootste tekens wat aan profete gegee is, is die tekens van ons Profeet Moegammad (vrede sy met hom). God het vir hom die Heilige Koran gegee, wat die enigste teken van die profete is wat sal bly voortbestaan tot die Oordeelsdag. Hy het hom ook ondersteun met groot tekens (mirakels). Die tekens van die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) is baie, en hier is 'n paar daarvan:

Die nagreis en hemelvaart (Al-Isra wal-Mi'raj), die klowing van die maan, en die reën wat baie keer

geval het nadat hy sy Here gevra het om vir die mense water te gee nadat daar droogte was.

Die vermeerdering van klein bietjies kos en water, sodat 'n groot groep mense daarvan kon eet of drink.

En dat hy vertel het van geheime uit die verlede waarvan niemand die besonderhede geken het nie, omdat God hom daarvan vertel het. Voorbeelde hiervan is die verhale van die profete (vrede sy met hulle) met hulle volke, en die verhaal van die mense van die grot.

En dat hy vertel het van dinge wat in die toekoms sou gebeur en wat later presies so plaasgevind het omdat God dit aan hom bekend gemaak het. Voorbeelde hiervan is sy voorspelling van die vuur in die land van Hijaz wat selfs deur mense in Sirië (Sjam) gesien is, en dat mense sou kompetisie hou om die hoogste geboue te bou.

En dat God hom beskerm het en hom veilig gehou het teen die mense.

En die vervulling van sy beloftes aan sy metgeselle, soos toe hy vir hulle gesê het:

(لَتَقْتَحُنَ عَلَيْكُمْ فَارِسَ وَالرُّومَ، وَلَتَقْتَحُنَ كُنُوزَهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

"(Persië en Rome sal vir julle oopgestel [oorwin] word, en julle sal hulle skatte ter wille van God spandeer)."

En dat God hom ondersteun het met die engele.

En die goeie nuus wat die profete (vrede sy met hulle) aan hulle mense gegee het oor die koms van die Profeet Moegammad (vrede sy met hom). Onder diegene wat van hom vertel het, was Moses, Dawid, Salomo, Jesus en ander profete van die kinders van Israel.

En deur logiese bewyse en voorbeelde wat gegee is, wat mense met 'n gesonde verstand sal aanvaar.¹

Hierdie tekens, bewyse en logiese voorbeelde word oral in die Heilige Koran en die tradisies van die Profeet (Sunnah) gevind. Sy tekens is te veel om op te noem. Enigeen wat meer daarvan wil weet, moet die Koran, die boeke van die Suna en die lewensverhaal van die Profeet (Sirah) lees, want daar sal jy die ware feite oor hierdie tekens vind.

As hierdie groot tekens nie regtig gebeur het nie, sou sy vyande, die ongelowiges van Koerajsh, die Jode en die Christene wat in Arabië was, die kans gebruik het om te sê hy lieg en om die mense teen hom te waarsku.

Die Heilige Koran is die Boek wat God aan die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) geopenbaar het. Dit is die woorde van die Here van die wêreld. God het die mens en die geeste (Jinn)

¹ Soos God se woorde: (O mense, hier is 'n voorbeeld, luister daarna: Die dinge wat julle in die plek van God aanbid, kan nooit eers 'n vlieg skep nie, selfs al sou hulle almal saamwerk om dit te doen. En as die vlieg iets van hulle sou wegneem, kan hulle dit nie eers van die vlieg terugkry nie. Swak is die een wat hulp vra, en swak is die een van wie hulp gevra word.) [Haj: 73]

uitgedaag om iets soortgelyks daaraan te bring, of selfs net een hoofstuk wat soos dit is, en hierdie uitdaging staan vandag nog. Die Koran gee antwoorde op baie belangrike vrae wat miljoene mense verward laat. Die groot Koran is tot vandag toe veilig bewaar in die Arabiese taal waarin dit neergestuur is; nie een letter daarvan het verlore gegaan nie. Dit is gedruk en oral beskikbaar. Dit is 'n wonderlike boek en die grootste boek wat vir die mensdom gegee is. Dit is die moeite werd om te lees, of om 'n vertaling van die betekenis daarvan te lees. Wie dit misloop om dit te leer ken of daarin te glo, het alle goeie dinge misgeloop.

Ook die tradisies (Sunnah) van die Profeet Moegammed (vrede sy met hom), sy leiding en sy lewensverhaal is bewaar. Dit is oorgedra deur 'n reeks betroubare mense wat dit vertel het. Dit is gedruk in die Arabiese taal wat die Profeet gepraat het, asof hy vandag nog tussen ons leef, en dit is in baie tale vertaal. Die Heilige Koran en die tradisies van die Profeet is die enigste bronne vir die reëls en wette van Islam.

6- Die wetgewing (Shariah) waarmee die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) gekom het

Die wetgewing waarmee die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) gekom het, is die wetgewing van Islam. Dit is die laaste van die

Goddelike wette en boodskappe. In die basis daarvan is dit dieselfde as die wette van die vorige profete, selfs al verskil die maniere waarop dinge gedoen word.

Dit is die wetgewing van volmaaktheid, en dit is goed vir elke tyd en plek. Daarin is wat goed is vir die mense se godsdiens en hulle lewe op aarde. Dit bevat al die aanbidding wat mense aan God, die Here van die wêreld, verskuldig is, soos die gebed en die aalmoese. Dit verduidelik ook vir hulle wat toegelaat word en wat verbied word in geldwese, ekonomie, die samelewing, politiek, oorlog en die omgewing, asook alles wat mense nodig het vir hulle lewe nou en die lewe na die dood.

Hierdie wetgewing beskerm mense se godsdiens, hulle lewens, hulle eer, hulle geld, hulle verstand en hulle nageslag. Dit bevat elke goeie eienskap en goeie daad, en waarsku teen elke slegte eienskap en boosheid. Dit roep op na die waardigheid van die mens, balans, geregtigheid, eerlikheid, netheid, goeie werk en liefde. Dit moedig aan om goed te wees vir ander mense, om lewens te red, en om lande veilig te hou. Dit verbied dit om mense sonder rede bang te maak of te skrikmaak. Die Profeet Mohammed (vrede sy met hom) het geveg teen wreedheid en korrupsie in alle vorme, en hy was teen bygelowe, afsondering en om jouself van die wêreld weg te sluit.

Die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) het verduidelik dat God die mens, mans en vroue, eer gegee het. Hy het vir die mens al sy regte gegee en hom verantwoordelik gemaak vir al sy keuses en dade. Die mens is verantwoordelik vir enige daad wat homself of ander mense skade aandoen. Hy het die man en die vrou gelyk gemaak wat betref geloof, verantwoordelikheid en die beloning wat hulle sal kry. In hierdie wetgewing is daar spesiale sorg vir die vrou as 'n moeder, 'n vrou, 'n dogter en 'n suster.

Die wetgewing waarmee die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) gekom het, beskerm die verstand en verbied alles wat dit beskadig, soos om alkohol te drink. Islam sien die godsdiens as 'n lig wat die pad vir die verstand skyn, sodat die mens sy Here met kennis en begrip kan aanbid. Die wetgewing van Islam het die waarde van die verstand verhoog en dit die basis gemaak vir verantwoordelikheid, en dit bevry van die kettings van bygelowe en afgodery.

Die wetgewing van Islam eer ware wetenskap en kennis. Dit moedig mense aan om wetenskaplike navorsing te doen sonder om deur persoonlike begeertes gelei te word. Dit roep mense op om te kyk na en na te dink oor hulself en die heelal. Die korrekte resultate van die wetenskap bots nie met dit waarmee die Profeet (vrede sy met hom) gekom het nie.

In hierdie wetgewing is daar geen diskriminasie tussen een groep mense bo 'n ander nie, en een volk word nie bo 'n ander voorgetrek nie. Almal is gelyk voor die reëls, want alle mense is in hulle oorsprong dieselfde. Geen groep is beter as 'n ander nie, behalwe deur godsvrug (taqwa). Die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) het gesê dat elke kind gebore word met 'n natuurlike geloof in God (Fitrah), en niemand word gebore met sondes of erf die sondes van iemand anders nie.

In die wetgewing van Islam het God berou (Tawba) gemaak. Dit beteken dat 'n mens terugkeer na sy Here en ophou om verkeerde dinge te doen. Islam vee alle vorige sondes weg, en berou kanselleer alles wat voor dit gebeur het. Dit is nie nodig om jou sondes voor 'n mens te bely nie. In Islam is die verhouding tussen die mens en God direk. Jy het niemand nodig om as 'n middelman tussen jou en God te wees nie. Islam verbied dit om mense soos gode te behandel of hulle as vennote van God te sien.

Die wetgewing waarmee die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) gekom het, vervang alle vorige wetgewings. Omdat die wetgewing van Islam die laaste een van God is tot die Oordeelsdag, is dit bedoel vir alle mense in die hele wêreld. Daarom vervang dit wat voor dit was, net soos vorige wetgewings mekaar ook vervang het. God aanvaar geen ander wetgewing of

godsdien behalwe Islam nie. As iemand 'n ander godsdien kies, sal dit nie van hom aanvaar word nie. Enigeen wat die besonderhede van hierdie reëls wil ken, moet dit soek in betroubare boeke wat oor Islam verduidelik.

Die doel van die Islamitiese wetgewing, net soos die doel van alle Goddelike boodskappe, is dat die ware godsdien die mens moet verhef sodat hy 'n opregte dienaar van God, die Here van die wêreld, kan wees. Dit bevry die mens van slawerny aan ander mense, aan materiële dinge of aan bygelowe.

Die wetgewing van Islam is goed vir elke tyd en plek, en daar is niks daarin wat teen die ware belange van die mens gaan nie. Dit is omdat dit van God kom, wat weet wat mense nodig het. Mense het 'n wetgewing nodig wat in homself korrek is, wat nie teenstrydig is nie, en wat goed is vir die mensdom. Dit moet nie deur mense gemaak word nie, maar van God ontvang word. Dit lei mense na die pad van goedheid en waarheid. As mense volgens hierdie reëls lewe, sal hulle sake regloop en sal hulle veilig wees teen mekaar se onregverdigheid.

7- Die houding van sy vyande teenoor hom en hulle getuienis oor hom

Daar is geen twyfel dat elke profeet vyande het wat hom teëstaan, sy boodskap probeer stop en mense verhoed om in hom te glo nie. Die Profeet

Moegammad (vrede sy met hom) het ook baie vyande gehad tydens sy lewe en na sy dood, maar God het hom oor hulle almal help wen. Baie van hulle, in die verlede en vandag, het getuig dat hy 'n profeet is en dat hy dieselfde boodskap gebring het as die profete voor hom. Hulle weet hy is reg, maar baie van hulle word gekeer om te glo deur dinge soos die liefde vir mag, vrees vir die samelewing, of die verlies van geld wat hulle deur hul posisies kry.

En alle lof en dank behoort aan God, die Here van die wêreld.

الفهرس

Die BoodsAPPER van die Islam, Mohammed (vrede en seëninge van God op hom).....	2
Die Profeet van Islam, Moegammed (vrede sy met hom)	2
Die Wetenskaplike Komitee van die Presidensie van Godsdienssake by die Heilige Moskee en die Profeet se Moskee.....	2
1- Sy naam, sy afkoms, en die dorp waarin hy gebore is en grootgeword het	2
2- Die geseënde huwelik met die geseënde dame.	4
3- Die begin van die Openbaring.....	4
4- Sy Boodskap	12
5- Die tekens van sy profeetskap, die bewysmerke en die getuienis daarvan.....	15
6- Die wetgewing (Shariah) waarmee die Profeet Moegammad (vrede sy met hom) gekom het.....	18
7- Die houding van sy vyande teenoor hom en hulle getuienis oor hom	22